

dimecres, 10 de març de 2004

Cicle de lectures poètiques

escriptors de Tarragona

JORDI MARTÍ.

L'Associació de Professionals i Estudiosos de la Llengua i la Literatura Catalanes (Apel·lc) va néixer al Camp de Tarragona fa més de dos anys amb la intenció, entre d'altres, de dinamitzar, fer bellugar i donar empenta al món de la llengua i la literatura d'aquí. En aquest període de temps, l'Apel·lc ha anat teixint una xarxa de socis i sòcies, organitzant cicles de xerrades i debats al voltant de l'ensenyament de la llengua, la poesia, el teatre... i moltes altres coses que són el resultat de la voluntat ferma, des de la societat civil, de crear un espai de reflexió, de creació i de debat al voltant d'allò que parlem, de com ho parlem i del que hi creem. Fins ara, ha estat una experiència enriquidora tant per als membres de la junta com, crec, per a les sòcies i els socis que n'han estat i en som membres. És en aquest escenari que hem de situar una de les darreres iniciatives de l'associació. En aquest escenari, amb l'afegit, importantíssim, que la literatura, que la poesia, quan esdevé creativa, quan es diu en veu alta... produeix un plaer descriptible al qual, però, no li calen descripcions. Prèviament anunciats en els mitjans de comunicació de la societat tarragonina, els i les de l'Apel·lc organitzem una sèrie de recitals de poesia, de lectures de poemes, de pronunciaments en veu alta, sota el títol d'un dels llibres del reusenc més il·lustre amb llustre en el món de la creació poètica, Gabriel Ferrater. Menja't una cama és un cicle de poesia dita en veu alta, organitzat dins de la programació de l'associació Anima't i que fins ara s'ha desenvolupat bàsicament al bar Groove, un lloc on els elements poètics corren sovint mesclats amb les guitarres de sons saturats i la llengua anglesa com a vehiculant; vaja, que és un bar del rock. Menja't una cama pretén fer sortir la llengua catalana, en forma de poesia, de les universitats, de l'acadèmia, dels llocs oficials i de l'alta cultura, per fer-la recórrer espais que prenen la seva dimensió més plena quan els carrers de la ciutat o de les ciutats, si un dia estenem el cicle a altres localitats dels voltants, són buits de gent i plens de vida. Menja't una cama, durant aquesta primera temporada, vol obrir l'espai tant d'infraestructures personals com d'altres, per tal d'aconseguir, a partir de la temporada 2004-2005, una programació estable de poesia catalana en expressió recitada a les nits de dijous, d'alguns dijous. I això amb la intenció clara i diàfana d'apostar per donar veu a les persones que creen i reciten al Camp de Tarragona. És a dir, que la poesia recitada, cantada, dita o cridada al cicle en qüestió serà majoritàriament feta per creadores i creadors del Camp de Tarragona. Un Camp que, aprofitant les paraules del regidor de l'ambient tarragoní, arriba «hasta les estrelles». Fins al moment d'escriure aquestes ratlles, el nostre cicle ha acollit dos creadors, ben diferents però alhora coincidents en les maneres i les intencions. El primer recitador va ser el Rubén Fortuny, que en la seva biografia «miniirrealperoreal» deia que durant els estudis de filologia catalana no li havien ensenyat «una matèria bàsica: com ser escriptor?». El Rubén té tres poemaris inèdits, i en el seu recital al Groove es va dedicar a llegir textos d'aquestes tres obres, ja que la seva creació recent se centra més en el teatre. La Guàrdia Urbana i la poca publicitat no van estar al seu costat (els urbans potser massa, perquè li van prendre el cotxe), però el recital no es va fer desmerèixer. La segona poeta que vam portar al cicle va ser Meritxell Cucurella-Jorba, acompanyada a la percussió pel Miquel Perelló. La Meritxell va camí de fer-se forat entre els poetes que mai no sortiran per la tele durant el Fòrum 2004, per la qual cosa la seva poesia només pot ser escoltada -que ho ha de ser si la voleu clissar- en directe. Cop de puny a l'estómac amb ganes i amb resultats diversos en què la revolta esdevé, in memoriam, revolta col·lectiva, aquest cop sí. I preparem nous recitals per als quals hem pensat en Adam Manyé, Jordi Cervera... i, ara me n'adono, només hi faltes tu. Apunta-t'hi, recita, escolta... i menja't una cama!